

Η ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΟΡΔΑΝΟΥ ΚΥΡΟΥ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ

Τήν 10.00 π.μ. ὥραν τοῦ Σαββάτου, 26^{ης} Σεπτεμβρίου, ἡμέρας μνήμης τῆς μεταστάσεως τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου / 9^{ης} Ὀκτωβρίου 2021, ἔλαβε χώραν, ὡς εἶχεν ἀνακοινωθῇ, εἰς τόν ἱερόν Ναόν τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης ἡ νεκρώσιμος Ἀκολουθία τοῦ χθές ἐκδημήσαντος πρὸς Κύριον μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κυροῦ Θεοφυλάκτου.

Τῆς νεκρωσίμου Ἀκολουθίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συνιερουργούντων Αὐτῷ Ἀγιοταφίτων Ἀρχιερέων καί Ἱερομονάχων καί ἐν προσευχητικῇ μετοχῇ μοναχῶν καί μοναζουσῶν, τιμητικῇ παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα, τοῦ Πρέσβεως τῆς Γεωργίας κ. Lasha, τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας (Ρωσικῆς Πνευματικῆς Ἀποστολῆς), τοῦ Τάγματος τῶν Φραγκισκανῶν εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν, τοῦ Πατριαρχείου τῶν Ἀρμενίων εἰς Ἱεροσόλυμα, τῆς Συριακῆς Ἐκκλησίας εἰς Ἱεροσόλυμα καί μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας καί τοῦ Ἀραβοφώνου Ἑλληνορθοδόξου ποιμνίου ἡμῶν, κυρίως ἐκ τῆς πόλεως Βηθλεέμ.

Τόν ἐπικήδειον ἐξεφώνησεν ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος ὡς ἔπεται:

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Σεβαστοί Πατέρες,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Περίλυποι ἰστάμεθα πρὸ τοῦ σκηνώματος τοῦ ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κυροῦ Θεοφυλάκτου. Ἀθυμοῦμεν ὡς εἰκὸς ἐπὶ τῷ χωρισμῷ, σκεπτόμενοι ὅτι δέν θά ζήσωμεν πάλιν μετ' αὐτοῦ, δέν θά ἴδωμεν πάλιν αὐτόν εἰς τόν παρόντα αἰῶνα. Ἡ θλίψις ὅμως ἡμῶν αὐτῇ δέν μεταβάλλεται εἰς ἀπογοήτευσιν καί ἀπελπισίαν, ἐπειδὴ γνωρίζομεν ὅτι καί ὁ Κύριος ἡμῶν ἐδάκρυσε πρὸ τοῦ τάφου τοῦ τετραήμερου φίλου Αὐτοῦ Λαζάρου καί ἔπειτα ἤγειρεν αὐτόν, «πιστούμενος πρὸ τοῦ πάθους Αὐτοῦ τήν κοινήν ἀνάστασιν ἡμῶν». Εἰς παραμυθίαν ἡμῶν ἔρχονται καί οἱ λόγοι τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν, προτρέποντος ἡμᾶς «νά μή λυπώμεθα καθὼς καί οἱ λοιποὶ οἱ μή ἔχοντες ἐλπίδα, διότι ἐφ' ὅσον πιστεύομεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανε καί ἀνέστη, οὕτω καί ὁ θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ». (Α' Θεσσ. 4, 13- 14).

Ἐν τῇ βαθεῖα πίστει εἰς Χριστόν «πατήσαντα τόν θάνατον θανάτῳ» καί ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, προπέμπομεν σήμερον τόν ἀγαπητόν ἀδελφόν ἡμῶν εἰς τήν τελευταίαν ἐπίγειον κατοικίαν αὐτοῦ καί εἰς τήν πρὸς οὐρανόν πορείαν

αὐτοῦ, ὀφειλετικῶς ἐνθυμούμενοι περί αὐτοῦ ὅτι οὗτος ἐκ Κοζάνης καταγόμενος καί ἀποφοιτήσας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Ξάνθης, ἦλθεν εἰς τὴν Ἁγίαν Γῆν τό ἔτος 1972 καί ἐνετάχθη εἰς τὴν Ἀγιοταφιτικὴν Ἀδελφότητα. Ὑπ' αὐτῆς ἀπεστάλη διὰ θεολογικὰς σπουδὰς εἰς Λένινγκραντ τῆς Ρωσίας. Διακριθεὶς εἰς ταύτας, ἐπανῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα καί διηκόνησε μετὰ ζήλου καί ἀφοσιώσεως εἰς διαφόρους διακονίας τοῦ Πατριαρχείου. Ἐκ τούτων μνημονευτέαι αὕτη τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Σχολῆς τῆς Ἁγίας Σιών, τοῦ μέλους τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς ἡγουμενείας τῆς ἱερᾶς Μονῆς ἁγίου Συμεὼν Καταμόνας καί τοῦ θεομητορικοῦ Μνήματος ἐν Γεθσημανῇ. Ἀκολούθως ἀπεστάλη ὡς Ἀντιπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου εἰς Μόσχαν, ὑπηρετήσας ἐπὶ ἔτη πολλά εἰς τό ἐκεῖ Μετόχιον τοῦ Παναγίου Τάφου καί ἀποτελέσας ἰσχυρόν σύνδεσμον μεταξύ τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου καί τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας. Ἐπανελθὼν διωρίσθη μέλος τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί Γέρων Σκευοφύλαξ τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, προασπίσας ἐν αὐτῷ τὰ δικαιώματα τῆς Ἀδελφότητος ἡμῶν καί ἐπιμεληθεὶς τῆς συντηρήσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων τοῦ ἱεροῦ Βήματος τοῦ Καθολικοῦ.

Ἐξ ὅλων τῶν διακονιῶν αὐτοῦ διεκρίθη ὡς Πατριαρχικός Ἐπίτροπος ἐν Βηθλεέμ διορισθεὶς τό ἔτος 2005 ὑπὸ τοῦ Προεξάρχοντος τῆς νεκρωσίμου Ἀκολουθίας ταύτης Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου. Εἰς τὴν δεκαπενταετῇ διακονίαν ταύτην ἀνυποχωρήτως προήσπισε τὰ δικαιώματα τῆς Ἀγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος καί τοῦ γένους ἡμῶν εἰς τὴν Βασιλικὴν καί τό θεοδέγμον Σπήλαιον. Ἐπισταμένως ἐπετήρησε τὴν γενομένην συντήρησιν καί ἀνακαίνισιν τῆς στέγης τῆς Βασιλικῆς. Φιλανθρωπικῶς ἀντιμετώπισε τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἑλληνορθοδόξου ἡμῶν ποιμνίου τῆς Κοινότητος Βηθλεέμ. Ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἵδρυσε Κέντρον διδασκαλίας καί ἐκμάθησεως τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἰδίαις δαπάναις καί εἰσφοραῖς τῶν εἰς ἄλλους χρόνους κατακλυζόντων τό Προσκύνημα εὐσεβῶν προσκυνητῶν προέβη εἰς ριζικὰς ἀνακαινίσεις τοῦ ἡγουμενείου, ἥτοι τῆς κατοικίας τοῦ ἐκάστοτε Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου, τῶν δωματίων τῶν διακονητῶν καί τῶν ἰσογείων αἰθουσῶν, ἐνῶντων ταύτας εἰς μίαν τεραστίαν αἴθουσαν, κατάλληλον διὰ τὰς ἐπισήμους ἐκδηλώσεις τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων καί ἄλλων ἐορτῶν.

Τὴν Πατριαρχικὴν Ἐπιτροπικὴν διακονίαν ταύτην ἐτίμησεν ἄχρι τέλους, ἕως ὅτου πρό διμήνου, ἐπηρείᾳ ἀσθενείας τοῦ ἥπατος, κατέπεσεν ἐντὸς τῆς οἰκίας αὐτοῦ καί ἐπληγῶθη δεινῶς εἰς τό πρόσωπον, ὑποστάς καί θλάσιν τῶν σπονδύλων τοῦ αὐχένος. Μετενεχθεὶς αὐθημερόν εἰς τό νοσοκομεῖον Χαντάσα, ὑπέστη ἐγχείρισιν αὐχένος καί ἐν συνεχείᾳ τραχειο- ἐκτομήν, μὴ τυχὼν πλήρους θεραπειας, νοσηλευόμενος ἐπὶ δέμηνον, κατὰ τό ὁποῖον ἐδέχετο συχνὰς τὰς ἐπισκέψεις τοῦ Μακαριωτάτου, τῶν Ἀγιοταφιτῶν Πατέρων καί τὴν ἀφωσιωμένην, συνεχῆ καί ἐπαινετὴν φροντίδα τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ Ρωμαιορθοδόξου Τζαντάλλα Μάσρη. Εἰσαχθεὶς διὰ πολλῶν προσπαθειῶν τοῦ Πατριαρχείου εἰς τό ἐν Ραανάνα Κέντρον Ἀποκαταστάσεως Levenstein, παρέδωκεν τὴν τελευταίαν πνοήν αὐτοῦ εἰς Κύριον τὴν πρωίαν τῆς χθές.

Ἡ Ἀγιοταφικὴ Ἀδελφότης, τῆς ὁποίας ὁ ἐκλιπὼν ἀδελφός ἡμῶν ὑπῆρξε ἐκλεκτόν καί καρποφόρον μέλος, εὐχαριστοῦσα τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτοῦ διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν σήμερον, δέεται τοῦ δικαίου καί φιλανθρώπου Κριτοῦ, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως λογίσηται αὐτῷ τὰ καλὰ ἔργα καί τὴν ἐν ὑπομονῇ ἀντιμετώπισιν τῆς ὑγείας αὐτοῦ, παρίδῃ πᾶν ἁμάρτημα αὐτοῦ ἐκούσιον ἢ ἀκούσιον καί κατατάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν χώρα ζώντων μετὰ ὁσίων καί δικαίων.

Αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη».

Τόν ἐκλιπόντα Ἀρχιερέα ἐξέπεμψε ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ Μοναστηρίου συνοδεία, τῆς ὁποίας προΐστατο ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Γεράων κ. Θεοφάνης.

Ἄμα τῇ ἀφίξει εἰς Βηθλεέμ ὁ μεταστάς μετηνέχθη εἰς τήν Βασιλικήν τῆς Γεννήσεως, τήν ὁποίαν ἐπὶ 15 καί πλέον ἔτη διηκόνησεν εὐόρκως. Ἐνταῦθα ἐψάλη Μνημόσυνον καί ἐτίμησαν αὐτόν οἱ Ἱερεῖς καί τά μέλη τῆς Κοινότητος Βηθλεέμ.

Μετά ταῦτα, τῇ προπορεύσει τῶν Προσκόπων τῆς Βηθλεέμ τό σκήνωμα μετηνέχθη εἰς τό Κοιμητήριον τῆς Μονῆς, ἔνθα ὁ συνοδός Ἀρχιεπίσκοπος Γεράων κ. Θεοφάνης ἀνέγνωσεν αὐτῷ Τρισάγιον καί ἐνεταφίασεν.

Αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη!

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας